หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ
Written by manager
Thursday, 26 January 2012 22:02 - Last Updated Thursday, 23 February 2012 15:11
หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ(พระครูปราสาทพรหมคุณ

วัดเพชรบุรี) อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

อัตชีวประวัติ

          เด็กชายสุวรรณหงษ์ จะมัวดี เป็นเด็กที่มีความขยันหมั่นเพียร
มีความกตัญญูกตเวทีต่อบิดามารดา ได้ช่วยกิจการงานทุกอย่าง ทำนา หว่านกล้า
เก็บเกี่ยวข้าว ด้วยความวิริยะอดทน จนอายุได้ 18 ปี
มารดาขอร้องให้บวชเณร ด้วยสาเหตุเกรงว่าจะไปมีเรื่องกับผู้อื่น
เพราะเป็นช่วงเวลาของวัยรุ่นอารมณ์ร้อน ซึ่งโดยนิสัยแล้วเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็ง
ไม่เกรงกลัวใคร สุดท้ายเห็นแก่มารดาจึงตัดสินใจบวชให้แค่เพียง 7 วัน

         ครั้นบรรพชาแล้วพระอุปัชฌาย์ได้ตั้งนามให้ใหม่ว่า"สามเณรพรหมศร"
ลุมาได้ 3 วัน
ขณะนั่งบนแคร่ไม้ใต้โคนต้นมะขามใหญ่ได้มีบุรุษหญิงชายแปลกหน้าทั้งมีอายุแก่และห
นุ่ม แต่งกายแบบชาวบ้านมาขอร้องให้เทศน์โปรดทีเถิด สามเณรพรหมศรกล่าวว่า
“ฉันพึ่งบวชได้ไม่ถึงวันยังเทศน์ไม่เป็นหรอก
ชายหญิงผู้แปลกหน้าทั้งหลายต่างให้ข้อแนะนำว่า”
“ท่านเจ้าคะท่านเทศน์ไม่เป็นก็ไม่เป็นไร แต่ขอให้ท่านทดลอง ว่านะโม 3 จบ
ประเดี๋ยวท่านก็จะเทศน์ได้เองนั่นแหละ” สามสามเณรพรหมศรนั่งนิ่งแลสงสัยว่า
บุคคลทั้งหลายเหล่านี้เป็นใคร? มาจากไหน? อยู่ๆก็มาขอร้องให้เราเทศน์
แต่เมื่อลองคิดแล้วเขาบอกให้ว่านะโม 3 จบ
จากนั้นก็เป็นเรื่องที่ปากพูดไปได้เองเป็นเรื่องเป็นราว
ชายหญิงทั้งหลายต่างนั่งพนมมือ อมยิ้มน้อยยิ้มใหญ่
ครั้นเทศน์จบก็กราบขอบคุณขอลากลับ หันไปอีกทาง ปรากฏว่าหายไปทางไหนก็ไม่รู้
ผู้เขียนกราบเรียนถามหลวงปู่ว่าทำไมสามเณรพรหมศรจึงเทศน์ได้ ท่านกล่าวว่า
มันเป็นของเก่าหรือที่เรียกว่า “ธรรมบันดาล” ที่พาให้พูดกล่าวไปได้เอง
ความตั้งใจที่จะบวชเพียง 7 วัน ก็อยู่เลยเรื่อยมาจนอายุครบ 20 ปี
พระอุปัชฌาย์จึงอุปสมบทให้ ณ วัดเพชรบุรี ต.ทุ่งมน อ.ปราสาท จ.สุรินทร์
โดยตั้งนามฉายาให้ใหม่ว่า “พรหมปัญโญ” แปลว่า ผู้มีปัญญาดุจพรหม

         เมื่ออุปสมบทแล้ว หลวงปู่หงษ์
ตั้งใจมั่นขยันหมั่นเพียรศึกษาพระปริยัติธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระผู้มีพระภาคเ
 1 / 3

หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ
Written by manager
Thursday, 26 January 2012 22:02 - Last Updated Thursday, 23 February 2012 15:11
จ้า หลวงปู่เป็นผู้มีความวิริยะสูง จดท่องจำแม่นยำยิ่งนัก ทั้งฝักใฝ่หาความรู้
เพียรหาครูบาอาจารย์อย่างไม่ลดละแม้จะไกลไปยาก ก็อุตส่าห์ดั้นด้นเดินทางไป
เพื่อให้ได้ความรู้กลับคืนมาเป็นรางวัล
ด้วยปณิธานมั่นที่จะโปรดลูกหลานญาติโยมภายหน้า สืบไป

         ครั้นอุปสมบทได้แล้ว 3 พรรษา
จึงกราบลาพระอุปัชฌาย์จาริกธุดงควัตรตามแบบฉบับแห่งพระบรมครู
อาศัยอยู่ตามโคนไม้ นุ่งห่มใช้ผ้าเพียงสามผืน ทั้งถือที่สงบสัปปายะ เช่น
ป่าช้าเป็นที่เจริญภาวนาเช้าค่ำ ขบฉันภัตตราหารเพียงมื้อเดียว
ได้ท่องเที่ยวสู่เมืองขุขัน จ.ศรีสะเกษ เพราะเป็นเขตแห่งสรรพศาสตร์มนตรา
จึงได้เข้าขอศึกษากับครูอาจารย์ที่เป็นทั้งฆราวาสก็ดี เป็นผู้ทรงศีลสมณะก็ตาม
จนเป็นที่พอใจแล้ว จึงขออนุญาตลากลับเพื่อจาริกธุดงค์สู่พรมเปญ กัมพูชาสืบไป

         เมื่อธุดงค์ข้ามเขาเข้าเขตกัมพูชา
อันเป็นที่ตระหนักดีอยู่แล้วว่าเป็นดินแดนแห่งอาณาจักรขอมถิ่นอาถรรพ์
เป็นที่รวมแห่งสรรพศาสตร์ ไสยเวทย์มนตรารุ่งเรืองนัก
คงเป็นด้วยบุญบารมีเก่าหนุนนำ พาให้ได้พบกับครูบาอาจารย์เก่า
เมื่อพบเห็นแล้วทุกครูอาจารย์ ต่างพึงพอใจในพระภิกษุหงษ์ พรหมปัญโญ
ผู้สันโดษอ่อนน้อมถ่อมตนยิ่งนัก ได้บังเกิดความเมตตาประสิทธิประสาทสรรพวิชา
ทั้งเวทย์มนแลคาถาเมตตา มหาเสน่ห์ กำบังภัยทั้งคุ้มครอง แคล้วคลาดกันอาวุธ ปืน
หอก ดาบ ธนูหน้าไม้เขี้ยวงา ช้างเสือ หุงสีผึ้ง กันยาเบื่อ ทั้งคุณไสย
ทำน้ำมนต์รดอาบต่างหายไป แม้นบ้าใบ้จิตหลอนก็อ่อนโยน
จนลุเลยข้ามดงสู่จังหวัดสารพัดไต่เขาและภูผา อาศัยหุบเขาข้างห้วยเอนกายา
ตกค่ำภาวนาตลอดไปยามสองจิตผ่องใส บังเกิดธรรมบันดาลพาพบไป
กับพระอาจารย์ใหญ่องค์เทพเทวาได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาลงจารเสกปากกา
อุปเท่มีคุณมากหนากว่าพันประการ ประทานเสร็จสอนจบครบตำรา พระพรหมปัญโญ
ให้ปิติทั้งศรัทธา ตั้งจิตกราบครูบาแล้วเงยหน้าขอชมบารมี
ทันทีที่ลืมตารูปท่านอาจารย์ใหญ่ก็จางหายทันที พระพรหมปัญโญ
สุดที่จะเสียดายเพราะมิได้กล่าวคำว่าขอบคุณ แก่ท่านผู้กรุณาประสาทวิชา
ครั้นล่องไพรในพนากลางป่าใหญ่ อัศจรรย์ใจเป็นนักหนาเห็นเด็กร่างดำใหญ่ดุจศิลา
พลางผลักทักทายมาแต่ใด กุมารดินล้มหงายหลัง แล้วตั้งตรงทดลองใหม่
ผลักล้มมาด้านหน้า ทดลองถึงสองครั้งให้ระอาจึงแสดงกายาสูงใหญ่ได้ห้าเมตร
แสดงเสร็จให้เกิดศรัทธาแล้วสั่งสอนถึงวิธีการสร้างกุมารทองให้ถูกต้องตามตำรับฉบ
ับครู ครั้นธุดงค์ผ่านเขาพนาไพร นานอยู่ได้เกือบขวบปี แวะผ่านที่หมู่บ้านชื่อ
“บ้านกรู”

        ณ
หมู่บ้านนี้เองที่ชาวบ้านต่างกล่าวขานคุณงามความดีในวีรกรรมหลายๆสิ่งที่ไม่อาจล
ืมเลือนได้ จากหัวใจของทุกคน
แม้หลวงปู่จะธุดงค์กลับประเทศไทยแล้วก็ตามจนขณะนี้หลวงปู่มีอายุย่าง 85 ปี
 2 / 3

หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ
Written by manager
Thursday, 26 January 2012 22:02 - Last Updated Thursday, 23 February 2012 15:11
จึงได้เดินทางไปเยี่ยมชาวกัมพูชา เมื่อชาวบ้านทราบข่าวว่าหลวงปู่จะมาต่างดีใจ
ครั้นหลวงปู่ไปถึงชาวบ้านเกือบพันคนต่างนอนคว่ำเรียงรายตั้งแต่ถนนจนถึงศาลา
แล้วอาราธนาให้หลวงปู่เดินเหยียบบนหลังของเขาเหล่านั้น
หลวงปู่จะไม่เดินชาวบ้านเขาก็ไม่ยอม กล่าวว่ายอมพร้อมพลีกายด้วยความเคารพบูชา
หลวงปู่ขัดเขามิได้จึงยอมเดินบนหลังของเขาเหล่านั้น แม้แต่ผู้เฒ่าอายุราว 100
กว่าปี เมื่อทราบข่าวว่าหลวงปู่หงษ์
มาก็อุตส่าห์ลากไม้เท้าหลังงองกเงิ่นเดินทางมากราบบูชา

ผู้ติดตามหลวงปู่ทุกคนต่างแปลกใจและถามว่าทำไมจึงศรัทธาองค์หลวงปู่ขนาดนี้
พวกเราทุกคนต่างก็ถึงบางอ้อ! เพราะพ่อเฒ่าต่างเล่าให้ฟังว่า “หลานเอ๋ย
ถ้าวันนั้นหลวงพ่อไม่ได้อยู่กับเราแล้ว
หมู่บ้านกรูทั้งหมู่บ้านก็แตกกระจายป่นปี้ไปแล้ว เพราะมันเป็นเรื่องแปลก
ตาเองก็ไม่เคยเห็น ว่าลูกระเบิด และลูกปืนใหญ่ขนาดแตงโม มันตกมาบนหลังคาหญ้าแฝก
แปลกที่มันไม่ทะลุหล่นลงมา กลับกลิ้งคลุกๆ ไปตามทางลาดชายคา
พวกเราก็นึกว่าต้องตายแน่ๆ ถ้าลูกระเบิดตกกระทบกับพื้นดิน
ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงดังตุ้บ! ปรากฏว่าลูกปืนจมดินเกือบครึ่งลูก
แต่มันอัศจรรย์มาก หลานเอ๋ย มันไม่ระเบิด! เท่านั้นแหละเม็ดกรวด เม็ดหิน
แม้แต่ดินใต้แคร่ไม้ไผ่ เขายังขุดไปลึกเป็นเมตรเอาไปปั้นเป็นลูกอมตากแดด
ครั้นหลวงพ่อกลับประเทศไทยไปแล้ว แคร่ตัวที่ท่านนั่งก็ยังไม่มีเหลือ
ชาวบ้านเขาจุดธูปเอามาพลีแบ่งกันจบหมดไม่เหลือหรอ หลวงพ่อเน้อ!
พร้อมกับยกมือไหว้ทางหลวงปู่หงษ์ พวกตาและชาวบ้านรอดตายมาได้ทุกคน
เสมือนตายแล้วเกิดใหม่ เท่ากับหลวงพ่อท่านมาชุบชีวิตให้ใหม่”

ดังนั้นจึงไม่แปลกใจว่าทำไมชาวบ้านเขาจึงพร้อมใจกันยอมนอนคว่ำให้หลวงปู่ท่านเดิ
นบนหลังของพวกเขา ชาวบ้านทุกคนเคารพรักหลวงปู่เสมือนเป็นเทพของพวกเขาทีเดียว
เพราะมิใช่ว่าหลวงปู่ จะป้องกันภัยให้พวกเขาได้อย่างเดียว
แต่หลวงปู่ได้แผ่เมตตาปล่อยสัตว์ ขุดบ่อ ขุดสระ สร้างฝายน้ำล้น ปลูกป่า ปล่อยช้าง
วัว ควาย เต่า งู ตะขาบ สัตว์ทุกชนิด และสั่งห้ามมิให้ชาวบ้านทำลายป่าไม้
โดยอบรมสั่งสอนให้เห็นคุณและโทษของการไม่มีป่าไม้ไม่มีน้ำ
จะเกิดความเดือนร้อนนานาประการ พร้อมทั้งสอนให้ชาวบ้านทุกคนถือศีลห้า
ห้ามดื่มเหล้าเมายา แล้วครูอาจารย์ของหลวงปู่ท่านจะคุ้มครอง
ทุกคนเคารพศรัทธาในหลวงปู่ได้ประพฤติปฏิบัติตาม จึงมีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข   หล
วงปู่หงษ์ เป็นพระธุดงค์ ถือสันโดษ โปรดสัตว์ จึงไม่ติดกับที่อยู่ หรืออมิสลาภ
จึงได้ลาญาติโยม เพื่อจาริกแสวงบุญต่อเรื่อยมา

 3 / 3